

nitats autònomes en matèria de col·legis professionals, s'han constituït, per segregació d'aquell, el Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Forestals de Catalunya i el Col·legi Gal·lec d'Enginyers Tècnics Forestals; el primer va ser creat pel Decret 335/1996, de 29 d'octubre, del Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, i el segon pel Decret 250/1997, de 25 d'agost, de la Junta de Galícia.

L'existència d'aquests dos col·legis d'àmbit autonòmic, juntament amb el primitiu Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Forestals —l'àmbit del qual comprèn ara la resta del territori nacional— fa necessària la creació per llei del Consell General corresponent, de conformitat amb el que estableix la Llei 2/1974, de 13 de febrer, de col·legis professionals, quan en una determinada professió hi hagi diverses organitzacions col·legials d'àmbit territorial inferior al nacional; i d'acord també amb la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del procés autonòmic, que requereix una llei de l'Estat per a la constitució dels consells generals de col·legis professionals.

Article 1. *Creació.*

Es crea el Consell General de Col·legis Oficials d'Enginyers Tècnics Forestals com a corporació de dret públic que té personalitat jurídica i plena capacitat per al compliment de les seves finalitats d'acord amb la llei.

Article 2. *Relacions amb l'Administració General de l'Estat.*

El Consell General de Col·legis Oficials d'Enginyers Tècnics Forestals es relaciona amb l'Administració General de l'Estat per mitjà del Ministeri de Medi Ambient.

Disposició transitòria primera. *Comissió Gestora.*

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha de constituir la Comissió Gestora composta per un representant de cadascun dels col·legis d'enginyers tècnics forestals del territori nacional.

2. La Comissió Gestora ha d'elaborar, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, uns estatuts provisionals reguladors dels òrgans de govern del Consell General de Col·legis Oficials d'Enginyers Tècnics Forestals, en què s'han d'incloure les normes de constitució i funcionament d'aquests òrgans, amb determinació expressa de la competència independent, però coordinada, de cadascun d'ells.

3. Una vegada obtinguda la conformitat de tots els col·legis, els estatuts provisionals s'han de remetre al Ministeri de Medi Ambient, que n'ha de verificar l'adequació a la legalitat i n'ha d'ordenar, si s'escau, la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició transitòria segona. *Constitució del Consell General de Col·legis Oficials d'Enginyers Tècnics Forestals.*

1. El Consell General de Col·legis Oficials d'Enginyers Tècnics Forestals queda formalment constituït i adquireix personalitat jurídica i plena capacitat d'obrar en el moment en què es constitueixin els seus òrgans de govern d'acord amb el que preveuen els estatuts generals provisionals a què es refereix la disposició anterior.

2. En el termini d'un any des de la seva constitució, el Consell General de Col·legis Oficials d'Enginyers Tècnics Forestals ha d'elaborar els estatuts que preveu l'ar-

ticle 6.2 de la Llei de col·legis professionals, que han de ser sotmesos a l'aprovació del Govern per mitjà del Ministeri de Medi Ambient.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 8 d'octubre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20063 LLEI 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme. («BOE» 242, de 9-10-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Mitjançant aquesta Llei, la societat espanyola ret tribut d'honor a tots els que han patit la violència terrorista. Els grups parlamentaris del Congrés dels Diputats i del Senat —per unanimitat— volen fer d'aquesta iniciativa una expressió de reconeixement i solidaritat per tal d'oferir a les víctimes del terrorisme la manifestació de profund homenatge que, sens dubte, mereix el seu sacrifici.

Les víctimes del terrorisme han estat, amb la seva contribució personal, l'exponent d'una societat decidida a no consentir que res ni ningú subverteixi els valors de la convivència, de la tolerància i de la llibertat. Per això les víctimes constitueixen el paradigma més net de la voluntat col·lectiva dels ciutadans en pro d'un futur en pau que s'ha de constituir des del diàleg, el consens i el respecte recíproc entre les diverses opcions polítiques que tenen la representació legítima de la ciutadania.

La recuperació de la democràcia va afirmar un projecte de convivència decidit a superar els vells conflictes de la nostra història. Un projecte basat en el respecte a la llei, a la voluntat popular i a l'exercici lliure i pacífic de qualsevol reivindicació política. No hi ha res, doncs, que justifiqui l'ús de cap forma de violència ni hi ha cap argument perquè alguns hagin trencat la pau.

Tanmateix, avui les expectatives d'un demà sense violència tenen un horitzó més esperançat que en altres moments. Aquest és, sens dubte, un èxit col·lectiu del conjunt de la nostra societat i del qual només aquesta societat és protagonista. Per això mateix, en aquest context, la referència a les víctimes sempre suposa l'incontrovertible lloc de trobada en què han de convergir tots els demòcrates des de la pluralitat i des de la natural diferència ideològica.

Durant les dues últimes dècades l'Estat ha prestat una singular i constant atenció cap a les víctimes del terrorisme. En els últims vint anys l'acció de tots els governs democràtics s'ha orientat a definir normativament un ampli sistema singular de protecció. Paral·lelament, l'acció dels tribunals ha anat depurant les responsabilitats derivades de fets que estremeixen qualsevol sensibilitat encara que queden pendents molts delictes per esclarir. L'actuació de la justícia s'ha ver-

tebrat per mitjà de sentències en què, juntament amb les penes corresponents a delictes espantosos i cecs, es reconeixen i s'estableixen indemnitzacions diverses a favor de les víctimes o de les seves famílies que, tanmateix, mai no han estat satisfetes fins ara. Per això aquesta Llei no pretén millorar o perfeccionar les ajudes o les prestacions atorgades a l'empareda de la legislació vigent, sinó fer efectiu —per raons de solidaritat— el dret dels damnificats a ser rescabats o indemnitzats en concepte de responsabilitat civil, i subrogar l'Estat davant els obligats al pagament de les prestacions. No obstant això, la Llei també estén la seva protecció a totes les víctimes del terrorisme, tant si van tenir reconegut el seu dret en virtut d'una sentència ferma com en els altres casos en què no concorre aquesta circumstància.

No es tracta de substituir el dolor que han patit les víctimes per l'efecte d'una mera compensació material perquè això resultaria, en si mateix, inacceptable. El dolor de les víctimes és —i serà per sempre— un testimoni que ha de servir perquè la societat espanyola no perdi mai el sentit més autèntic del que significa conviure en pau. Per a les víctimes només el desterrament definitiu de la violència pot arribar a ser la seva única compensació possible. Els que han suportat el drama del terror per ells mateixos ens demanen a tots que siguem capaços d'aconseguir que la intolerància, l'exclusió i la por no puguin substituir mai la paraula i la raó.

Aquesta Llei és, doncs, l'expressió de l'acord del conjunt dels representants legítims dels espanyols per contribuir al fet que la pau sigui fruit de la conciliació i de la justícia i perquè les víctimes del terrorisme rebin, una vegada més, la manifestació de respecte, admiració i afecte que sempre els ha de donar i els donarà el nostre poble.

Article 1. *Objecte.*

Mitjançant aquesta Llei, l'Estat ret testimoni d'honor i reconeixement als que hagin patit actes terroristes i, en consideració amb això, assumeix el pagament de les indemnitzacions que els deuen els autors i els altres responsables d'aquests actes.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les víctimes d'actes de terrorisme o de fets perpetrats per una persona o unes persones integrades en bandes o grups armats o que actuïn amb la finalitat d'alterar greument la pau i la seguretat ciutadanes tenen dret a ser rescabalades per l'Estat, que ha d'assumir amb caràcter extraordinari l'abonament de les indemnitzacions corresponents, en concepte de responsabilitat civil i d'acord amb les previsions d'aquesta Llei.

2. Només són indemnitzables els danys físics o psicofísics que han patit les víctimes sempre que els actes o els fets causants hagin succeït entre l'1 de gener de 1968 i la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. Les indemnitzacions atorgades a l'empareda d'aquesta disposició es concedeixen una sola vegada i no impliquen l'assumpció per l'Estat de cap responsabilitat subsidiària.

Article 3. *Beneficiaris.*

Són beneficiaris de les indemnitzacions que preveu l'article anterior:

1. Les víctimes d'actes de terrorisme o de fets perpetrats per una persona o persones integrades en bandes o grups armats o que actuïn amb la finalitat d'alterar greument la pau i la seguretat ciutadana.

2. En cas de defunció de les víctimes:

a) Les persones que hagin estat designades dret-havents en la sentència ferma corresponent o els seus hereus.

b) Quan no s'hagi dictat sentència, el cònjuge no separat legalment o, si s'escau, la persona que hagi estat convivint amb la víctima de manera permanent amb una relació d'afectivitat anàloga a la del cònjuge, durant, com a mínim, els dos anys anteriors al moment de la defunció, llevat que hagin tingut descendència en comú; en aquest cas, n'hi ha prou amb la mera convivència, i els hereus en línia recta descendent o ascendent fins al segon grau de parentiu. L'ordre de prelación i els principis de concurrència dels diferents beneficiaris són els que estableix el Reglament d'ajudes i rescabaments a les víctimes de delictes de terrorisme, aprovat pel Reial decret 12111/1997, de 18 de juliol.

Article 4. *Distincions honorífiques.*

1. Amb la finalitat d'honorar les víctimes del terrorisme, es crea la Reial Ordre de Reconeixement Civil a les Víctimes del Terrorisme.

2. El Govern, a proposta del ministre de la Presidència i en el termini màxim de tres mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'aprovar el Reglament de la Reial Ordre de Reconeixement Civil a les Víctimes del Terrorisme.

3. El Govern, amb la sol·licitud prèvia dels interessats o dels seus hereus, ha de concedir les condecoracions que preveu aquest article en el grau de Gran Creu, a títol pòstum, als que van morir en actes terroristes i, en el grau de Creu, als ferits i segrestats en actes terroristes.

Article 5. *Requisits per al reconeixement de les indemnitzacions.*

1. És procedent abonar als interessats les indemnitzacions que regula aquesta Llei:

a) Quan, en virtut d'una sentència ferma, se'ls hagi reconegut el dret a ser indemnitzats en concepte de responsabilitat civil pels fets i els danys que preveu l'article 2 d'aquesta Llei.

b) Quan, sense que hi hagi aquesta sentència, s'hagin dut a terme les diligències judicials oportunes o s'hagin incoat els processos penals per a l'enjudiciament dels delictes. En aquests casos, la condició de víctima o drethavent, l'entitat dels danys patits, la naturalesa dels actes o els fets causants i els altres requisits legalment exigits es poden acreditar davant l'Administració General de l'Estat per qualsevol mitjà de prova admissible en dret.

2. Les resolucions administratives per les quals s'hagi reconegut als interessats la condició de víctimes del terrorisme tenen eficàcia, en tot cas, per a la tramitació i la resolució dels expedients administratius corresponents.

Article 6. *Quantificació de les indemnitzacions i compensacions.*

1. Les obligacions assumides per l'Estat, en virtut del que disposa l'article 1 d'aquesta Llei, s'estenen al pagament de les indemnitzacions o compensacions establertes per danys físics o psicofísics causants de les contingències següents:

- a) Defunció.
- b) Gran invalidesa.
- c) Incapacitat permanent absoluta.
- d) Incapacitat permanent total.

- e) Incapacitat permanent parcial.
- f) Lesions permanents no invalidants.

2. La quantia de les indemnitzacions o compensacions a què es refereix el paràgraf anterior s'ha de determinar de la manera següent:

a) Quan hi hagi sentència ferma que reconegui una indemnització en concepte de responsabilitat civil, bé sigui per defunció o per danys físics o psicofísics, s'ha d'abonar la quantitat que s'hi fixa, actualitzada segons l'índex del valor constant de la pesseta. Si la quantitat així establerta és inferior a la que determina l'annex d'aquesta Llei per a cada supòsit, l'Estat n'ha de compensar la diferència.

b) Quan no hi hagi cap sentència ferma, o si aquesta no reconeix o no permet reconèixer una quantitat en concepte de responsabilitat civil per danys físics o psicofísics, s'ha d'abonar la quantia que preveu l'annex d'aquesta Llei.

3. Dins de cada supòsit, les indemnitzacions o compensacions han de ser de la mateixa quantia, amb independència del temps en què l'acte o el fet causant del dany hagi tingut lloc.

4. Les víctimes de segrestos han de ser indemnitzades en els termes que es determinin per reglament; la quantia màxima que els pugui correspondre és la que preveu l'annex d'aquesta Llei per a la incapacitat permanent parcial.

5. Les indemnitzacions atorgades d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei són compatibles amb les pensions, les ajudes, les compensacions o els rescabaments que s'hagin percebut, o que es puguin reconèixer en el futur, a l'empara de les previsions que conté la legislació d'ajudes a les víctimes del terrorisme o altres disposicions legals.

Article 7. *Altres ajudes.*

1. Les diverses autoritats educatives han d'adoptar, en l'exercici de les seves competències respectives, les mesures necessàries per assegurar l'exempció de tota mena de taxes acadèmiques en els centres oficials d'estudis de tots els nivells d'ensenyament a les víctimes d'actes terroristes, així com als seus cònjuges i els seus fills.

2. Amb independència de les indemnitzacions o compensacions que regula l'article anterior, es concedeixen a les víctimes dels actes esmentats en l'article 2 ajudes específiques destinades a finançar tractaments mèdics, pròtesis i intervencions quirúrgiques, sempre que se n'acrediti la necessitat actual i no hagin estat coberts o bé per un sistema públic o privat d'assegurament, o bé pel règim públic de rescabaments o ajudes a les víctimes d'actes terroristes.

Article 8. *Transmissió de l'acció civil a l'Estat.*

1. L'Estat se subroga en els drets que assisteixen els beneficiaris contra els obligats inicialment al rescabament com a autors dels delictes, d'acord amb el que preveu aquest article.

2. Amb caràcter previ a la percepció de les indemnitzacions que estableix aquesta Llei, els beneficiaris han de transmetre a l'Estat les accions civils de les quals siguin titulars.

3. Si no s'ha dictat sentència ferma, la víctima o, si s'escau, els drethavents han de transmetre a l'Estat la seva expectativa de dret fonamentada en la futura fixació judicial de responsabilitat civil.

Article 9. *Efectes de les diferents situacions processals.*

1. Si la responsabilitat civil ha estat fixada mitjançant sentència ferma, la víctima o els seus drethavents només han de percebre les indemnitzacions que preveu aquesta Llei en la mesura que aquesta responsabilitat no s'hagi fet efectiva.

2. La litispendència o incoació d'un procediment judicial sobre els fets generadors de responsabilitat civil no és obstacle per a la tramitació i, si escau, concessió dels rescabaments que corresponguin d'acord amb aquesta Llei.

3. La fixació sobrevinguda d'una indemnització per responsabilitat civil, en virtut d'una sentència judicial, té els efectes que preveuen els articles 6.2.a) i 8.1 d'aquesta Llei. Si la indemnització establerta en la sentència, en concepte de danys físics o psicofísics, és d'una quantia superior a la que hauria percebut el beneficiari, l'Estat ha d'abonar la diferència a l'interessat.

Article 10. *Tramitació dels expedients i recursos.*

1. Correspon al Ministeri de l'Interior la tramitació i resolució dels procediments i el pagament de les indemnitzacions que estableix aquesta Llei.

2. Les persones que es considerin beneficiàries poden sol·licitar, en el termini de sis mesos a comptar a partir de l'entrada en vigor del Reglament d'aquesta Llei, la concessió de les quantitats que els puguin correspondre.

3. El termini màxim per notificar la resolució de les sol·licituds és de dotze mesos. En aquells procediments en què no es dicti resolució dins del termini assenyalat, les sol·licituds s'entenen estimades.

4. La resolució estimatòria o desestimària posa fi a la via administrativa, contra la qual es pot interposar recurs contenciós administratiu.

Article 11. *Relació amb els tribunals.*

El Ministeri de l'Interior pot sol·licitar als tribunals de justícia els antecedents, les dades o els informes que calguin per tramitar els expedients.

Article 12. *Comissió d'Avaluació.*

Es crea en el Ministeri de l'Interior la Comissió d'Avaluació que, sota la presidència del secretari general tècnic del Departament i integrada per representants dels ministeris de Justícia, d'Economia i Hisenda, de l'Interior i de Treball i Assumptes Socials, ha d'elaborar i proposar les propostes de resolució dels expedients que es tramitin a l'empara d'aquesta Llei.

Article 13. *Exempcions tributàries.*

1. Les quantitats percebudes com a conseqüència de les indemnitzacions a què es refereix aquesta Llei estan exemptes de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de qualsevol impost personal que pugui recaure sobre aquestes.

2. En particular, les indemnitzacions que preveu aquesta llei es consideren prestacions públiques extraordinàries per actes de terrorisme, als efectes de l'exempció que preveu l'article 7.a) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

Disposició addicional única.

Les pensions de viduïtat i orfandat causades per persones que hagin tingut reconegudes pensions d'inca-

pacitat permanent o de jubilació per incapacitat permanent, derivades unes i altres d'actes terroristes, també tenen la consideració de pensions extraordinàries derivades d'aquests actes.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i a proposta conjunta dels ministres de Justícia, d'Economia i Hisenda, de l'Interior i de Treball i Assumptes Socials, ha de desplegar per reglament el que disposa aquesta Llei.

Disposició final segona. *Crèdit extraordinari i necessitats pressupostàries futures.*

1. El Govern ha d'eleva a les Corts Generals, en el termini més breu possible, un projecte de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari per finançar els pagaments previsibles al llarg de 1999.

2. Les necessitats pressupostàries posteriors s'han de consignar en les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Disposició final tercera. *Normes supletòries.*

En el que no preveu aquesta Llei, és aplicable la legislació sobre rescabament a les víctimes de delictes de terrorisme o de bandes armades, les disposicions sobre subvencions i ajudes públiques i, si s'escau, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 8 d'octubre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX

Indemnitzacions per danys físics i psicofísics

TAULA I

Indemnitzacions per defunció i incapacitats

Supòsits	Quantia — Pessetes
Defunció	23.000.000
Gran invalidesa	65.000.000
Incapacitat permanent absoluta	16.000.000
Incapacitat permanent total	8.000.000
Incapacitat permanent parcial	6.000.000

TAULA II

Indemnitzacions per lesions permanents no invalidants

Les quanties d'aquestes indemnitzacions són les que resultin de l'aplicació del barem de lesions permanents no invalidants que estableix la Llei de responsabilitat civil i assegurança de l'automòbil.

20193 REIAL DECRET 1526/1999, d'1 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut Cervantes. («BOE» 244, de 12-10-1999.)

La Llei 7/1991, de 21 de març, crea l'Institut Cervantes per a la promoció universal de l'espanyol i la difusió de la cultura a l'exterior. La seva disposició final primera encomana al Govern l'aprovació del Reglament de l'Institut en què es recullen les normes bàsiques d'organització i funcionament.

El Reial decret 758/1996, de 5 de maig, de reestructuració dels departaments ministerials, va crear el Ministeri d'Educació i Cultura i li va atribuir les competències que fins aleshores corresponien als ministeris d'Educació i Ciència i de Cultura.

Aquesta reestructuració ministerial va incidir en la composició dels òrgans col·legiats de l'Institut Cervantes, en què estaven representats els antics ministeris d'Educació i Ciència i de Cultura.

El Govern, mitjançant el Reial decret 89/1997, de 24 de gener, va adaptar la regulació dels òrgans rectors de l'Institut Cervantes a la reestructuració i la reorganització dels departaments ministerials. Aquesta adaptació es va fer a l'empara del que preveu l'article 76 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social. Aquest Reial decret incorpora íntegrament les previsions del Reial decret 89/1997 relatives als òrgans rectors de l'Institut.

Quant a la regulació del Patronat, cal destacar que el Reial decret 971/1992, de 21 de juliol, pel qual se'n regula la constitució, que ja ha estat objecte d'abrogació parcial pel Reial decret 89/1997, queda derogat per aquest Reial decret.

Amb això s'aconsegueix que la regulació del Patronat quedi continguda en una única norma, el Reglament de l'Institut Cervantes, i s'acomodi, en el que no està previst específicament, a les disposicions que regulen els òrgans col·legiats, que conté la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

L'experiència acumulada durant aquests vuit anys de funcionament de l'Institut fa aconsellable l'adscripció, que recull aquest Reglament, dels centres de l'Institut Cervantes a les missions diplomàtiques i les oficines consulars d'Espanya a l'estranger.

En virtut d'això, a iniciativa dels ministres d'Afers Estrangers i d'Educació i Cultura, a proposta conjunta dels ministres d'Economia i Hisenda i d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 1 d'octubre de 1999,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament.*

S'aprova el Reglament de l'Institut Cervantes, el text del qual s'insereix tot seguit.